

Datum doručení: 4. 9 . 2020

Centrální číslo jednací: PS2020014372

Věc: Část důvodové zprávy k zákonu č. 82/1998 Sb.

Žádost
(...)

OBSAHEM TOHOTO PODÁNÍ JE ŽÁDOST
O POSKYTNUTÍ INFORMACE PODLE
ZÁKONA ČÍSLO 106/1999 SB., O SVO-
BODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM,
VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ
(DÁLE JEŇ „INFORMAČNÍ ZÁKON“).

UJHOTOVENO DNE 1. ZÁŘÍ 2020.

URČENO : PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY, SNĚMOVNÍ 4, 110 00 PRAHA 1,
JAKO POVINNÝ SUBJEKT PODLE UJSTANOVENÍ PARAGRAFU 2
ODDÁVEK 1 A NÁSLEDNĚ INFORMAČNÍHO ZÁKONA (DÁLE JEŇ
„POVINNÝ SUBJEKT“).

ŽADATEL :

PRÁVNÍ PŘÍPAD) : ŽADOST O POSKYTNUTÍ INFORMACE PADHVAŇA JME-
NOVANÝM ŽADATELEM POSTUPEM PODLE UJSTANOVENÍ
PARAGRAFU 14 ODDÁVEK 1 A NÁSLEDNĚ INFORMAC-
NÍHO ZÁKONA V OZNAČENĚHO POVINNĚHO SUB-
JEKTU (DÁLE JEŇ „Ž A D O S T“).

Ž A D O S T

JA, NIŽE PODEPSANÝ, JEDNÁJÍCÍ SVÝM
VLASTNÍM, OBČANSKÝM A CELÝM JMÉNEM, UYTĚRUVJÍCÍ ŽDE
PÍPEMNE SVOJI VLASTNÍ VŮČI A SVOJ VÁŽNÝ, UJČITÝ A POUZ-
MITELNÝ UJON PRÁVNÍHO JEDNÁNÍ, JE S TOOTO SVOJI ŽADOSTÍ

DNESNÍHO DNE 1. ZÁŘÍ 2020 OBRACÍM NA OZNAČENÝ POVIN-
NÝ SUBJEKT A TENTO ŽADOVÍK Ž Á D Á M
O POSKYTNUTÍ INFORMACE POSTUPEM PODLE USTANOVENÍ PARAGRA-
FU 14 ODSTAVEC 1 A NÁSLEDNĚ INFORMACNÍHO ZÁKONA TAK, JAK
TO ŽDE I DÁLE POJEDNÁVÁM.

II.

PODLE USTANOVENÍ PARAGRAFU 12 ODSTAVEC 1 PŘÍMEND A) ZÁKONA
ČÍSLO 82/1998 SB., O ODPOVĚDNOSTI ZA ŠKODU ZPŮSOBENOU PŘI VYKO-
NU VEREJNÉ MOCI ROZHODNUTÍM NEBO NESPRAVNÝM ÚŘEDNÍM POS-
TUPEM A O ZMĚNĚ ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY ČÍSLO 358/1992 SB.,
O NOTARÁČH A JEJICH ČINNOSTI, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ (DA-
LE JEN „ZÁKON Č. 82/1998 SB.“) NA NÁHRADU ŠKODY NEMÁ PRÁVO TEN,
KDO SI VAZBU, ODPOUZENÍ NEBO ULOŽENÍ OCHRANNÉHO OPATŘENÍ ZAUI-
NIL SAM A PROTO SE DOMÁHÁM INFORMACE V TOMTO SMYSLU:

CHTĚL BYCH PŘÍKAT TU ČÁST DŮVODOVÉ ZPRÁVY K ZÁKO-
NU Č. 82/1998 SB., KTERÁ SE TYKÁ UVEDENÉHO USTANOVENÍ
TOHOTO ZÁKONA A VYKŮTLOVE JEHO SMYSL.

POŽADOVANOU INFORMACI PROSÍM POSKYTNOUT PÍSEMNÍ FORMOU.

ZŮSTÁVÁM S ÚCTOU A VÝŠE UVEDENÝ OBRAH TOHOTO PO-
DÁNÍ ŽDE JAKO ŽADATEL
PISUJI:

DÁNO VE VALDVIČKÁCH DNE 1. ZÁŘÍ 2020.

2:1

(...)

Odpověď
(...)

Vážený pane,

Poslanecká sněmovna obdržela dne 4. září 2020 Vaši písemnou žádost podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

V souladu s Příkazem č. 4/2010 vedoucího Kanceláře Poslanecké sněmovny, v platném znění, je k vyřízení Vaší žádosti příslušná Kancelář Poslanecké sněmovny, resp. její Samostatné oddělení styku s veřejností.

Na vaši žádost Vám v příloze tohoto dopisu zasíláme vládní návrh zákona č. 82/1998 Sb., včetně důvodové zprávy v písemné podobě.

S pozdravem

Příloha :

K § 9 až 12

Navrhovaný zákon obsahuje zvláštní úpravu odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření. U těchto rozhodnutí jsou odlišně stanoveny podmínky pro vznik nároku na náhradu škody.

Právo na náhradu škody může vzniknout z rozhodnutí o vazbě i tehdy, pokud toto rozhodnutí nebylo nezákonné. Při rozhodování o vazbě totiž zpravidla nejsou k dispozici tato zjištění, která jsou potom zohledněna při meritorním rozhodování, a proto může dojít ke vzetí do vazby i tehdy, když řízení později skončí zastavením, zproštěním obžaloby nebo postoupením jinému orgánu. Rozhodnutí o vazbě proto nemusí být vždy nezákonné, a proto také nemusí dojít k jeho zrušení.

Právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o trestu vzniká tehdy, pokud bylo rozhodnutí jako nezákonné v pozdějším řízení zrušeno. Nárok na náhradu škody vznikne i tehdy, pokud je poškozený v pozdějším řízení odsouzen k mírnějšímu trestu, než jaký na něm byl vykonán podle dřívějšího rozsudku.

Poškozený je definován jako ten, na němž byl trest zcela nebo zčásti vykonán.

Právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o ochranném opatření vznikne tehdy, pokud v pozdějším řízení bylo toto rozhodnutí jako nezákonné zrušeno. Poškozeným je opět ten, na němž bylo ochranné opatření zcela nebo zčásti vykonáno.

Právo na náhradu škody je třeba vyloučit v případech, ve kterých by poskytnutí náhrady škody bylo v rozporu s dobrými mravy. Kromě případů, kdy si poškozený zavínil vazbu, uložení trestu nebo ochranného opatření sám, je nárok na náhradu vyloučen tehdy, pokud

1. byl poškozený zproštěn obžaloby nebo proti němu bylo trestní stíhání zastaveno nebo bylo rozhodnutí jako nezákonné zrušeno jen proto, že poškozený není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost anebo že trestný čin byl amnestován,

2. bylo trestní stíhání pro určité trestné činy proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému (ve smyslu trestního řádu) příbuzným v pokolení přímém, sourozencem, osvojitelem, osvojencem, manželem nebo druhem zastaveno, protože poškozený (ve smyslu trestního řádu) vzal zpět svůj souhlas se zahájením trestního stíhání nebo nedal svůj souhlas s pokračováním trestního stíhání,

3. bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno; k tomu může dojít, jestliže se obviněný k trestnému činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, a jestliže vzhledem k osobě pachatele, k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně rozhodnutí o zastavení řízení považovat za dostačující. V rozhodnutí o podmíněném zastavení řízení je třeba stanovit přiměřenou zkušební dobu. Právo na náhradu škody je vyloučeno tehdy, pokud nabylo právní moci rozhodnutí o tom, že se obviněný osvědčil, nebo pokud od ukončení zkušební doby uplynul jeden rok, a tím nastaly účinky zastavení trestního stíhání,

4. bylo trestní stíhání zastaveno v souvislosti s rozhodnutím o narovnání. Narovnání lze schválit pouze v případě některých trestných činů a za dalších zákonem stanovených podmínek, pokud obviněný prohlásí, že spáchal skutek, pro který je stíhán, uhradí škodu způsobenou trestným činem a složí na účet soudu peněžní částku určenou konkrétnímu adresátovi k obecně prospěšným účelům. Součástí rozhodnutí o schválení narovnání je též výrok o zastavení trestního stíhání,

5. bylo trestní stíhání zastaveno proto, že trest, k němuž může řízení vést, je zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne, nebo proto, že o skutku obviněného již bylo rozhodnuto jiným orgánem, kázeňsky, kárně anebo cizozemským soudem nebo úřadem a toto rozhodnutí lze považovat za postačující.

(...)